

Warszawa, 26.03.2020 r.

Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia

Ul. Żelazna 59 lok. 6.3

00-848 Warszawa

Sz. P. prof. dr hab. Jacek Czaputowicz

Minister Spraw Zagranicznych

Al. J. Ch. Szucha 23

00-580 Warszawa

Wielce Szanowny Panie Ministrze,

w imieniu Stowarzyszenia Agencji Zatrudnienia - największej w Polsce branżowej organizacji pracodawców, zrzeszająca agencje zatrudnienia zwracam się do Pana Ministra z petycją w niecierpiącej zwłoki fundamentalnej sprawie.

Otóż od dnia 27 marca 2020 r. **osoba przekraczająca granicę Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wykonywania czynności zawodowych w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie sąsiadującym będzie obowiązana odbyć, po przekroczeniu granicy państwowej, obowiązkową kwarantannę**, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, trwającą 14 dni, licząc od dnia następującego po przekroczeniu tej granicy. Jest to skutek wejścia w życie § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 marca 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii.

W naszej ocenie regulacja ta w sposób nieuchronny wywoła poważne konsekwencje społeczne i ekonomiczne, zarówno u polskich pracowników, pracujących za granicą, jak również w ważnej części polskiej gospodarki, którą stanowią przedsiębiorcy delegujący pracowników do pracy za granicą lub

świadczący usługi za granicą w sposób transgraniczny w oparciu o polskich pracowników.

Wejście w życie wskazanej regulacji wywoła poważne konsekwencje ekonomiczne dla polskich pracowników pracujących zawodowo za granicą. Wprowadzenie obowiązkowej kwarantanny dla tej grupy zatrudnionych naraża bowiem ją na utratę źródeł utrzymania oraz miejsc pracy, ponieważ kwarantanna związana z przekraczaniem granicy nie będzie z dużym prawdopodobieństwem zasady uznawana w innych państwach za sytuację równoznaczną z niezdolnością do pracy uzasadniającą świadczenia na wypadek choroby, a w najlepszym wypadku za usprawiedliwioną nieobecność bez prawa do wynagrodzenia (brak prawa do wynagrodzenia chorobowego lub zasiłku chorobowego). Dotyczy to również osób, które codziennie udają się do miejsca pracy w kraju sąsiednim, których ilość szacuje się na siedemnaście tysięcy. Łączna liczba pracowników, którzy dotknięci zostaną wprowadzoną regulacją będzie jednak nieporównywalnie większa. Może to narażać państwo polskie na roszczenia odszkodowawcze. Należy podkreślić przy tym, że pracownicy z Polski wykonują za granicą często ważne społecznie prace, jak opieka nad osobami starszymi, chorymi, czy dziećmi. Tymczasem dojazd pracownika do pracy z terenu przygranicznego do wysoko zabezpieczonych zakładów pracy niczym nie różni się od przemieszczania się do miejsca pracy w obrębie Polski. Kwarantanna faktycznie uniemożliwi dużej grupie pracowników wykonywanie pracy, przez co dojdzie do ich dyskryminacji.

Co więcej, ustanowienie ograniczeń w przemieszczaniu się osób czynnych zawodowo na co dzień w innym państwie członkowskim doprowadzi je do konieczności podejmowania decyzji o trwałej (na nieznany czas) rozłące z bliskimi poprzez ich pozostanie za granicą i tym samym może prowadzić do rozbijania rodzin. Decyzje takie wiązać się będą również z koniecznością ponoszenia dodatkowych kosztów utrzymania, a których poniesienie okazać się może jedynym sposobem dla zachowania źródła przychodu.

Nowa sytuacja prawna stwarza też zagrożenie dla egzystencji tysięcy polskich przedsiębiorców, którzy uzyskiwali przychód z usług świadczonych transgranicznie – w tym wynajmu pracowników za granicą. Ustanowienie obowiązku kwarantanny dla osób przekraczających

granicę Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wykonywania czynności zawodowych w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie sąsiadującym uczyni niemożliwym korzystanie przez przedsiębiorców ze swobody świadczenia usług. Tym samym polskie firmy utracą budowaną przez wiele lat pozycję na zagranicznych rynkach.

Z posiadanych przez nas informacji wynika, że trudności praktyczne powodować może również wypracowanie skutecznych mechanizmów wydawania osobom, które przekroczą granicę Rzeczypospolitej Polskiej, zaświadczeń o objęciu kwarantanną wynikającą z przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii. Naraża to dodatkowo jeszcze te osoby na utratę pracy z uwagi na brak możliwości usprawiedliwienia swojej nieobecności w pracy.

W związku z tym wnosimy o jak najszybsze przywrócenie dotychczas przewidywanego wyłączenia dla osób zawodowo przekraczających granicę, w celu uniknięcia wystąpienia nieodwracalnych skutków gospodarczych i społecznych.

Należy podkreślić, że dla przedsiębiorców delegujących pracowników za granicę wprowadzenie obowiązkowej kwarantanny dla wszystkich pracowników przekraczających polską granicę oznacza faktycznie sparaliżowanie działalności i wywołuje skutek równoważny w innych dziedzinach gospodarki z nakazaniem zamknięcia zakładu, co nie ma miejsca w przypadku zatrudniania pracowników niemigrujących. Wykazujemy pełne zrozumienie dla działań Rządu podejmowanych w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się koronawirusa, jednakże nie powinny one prowadzić do uniemożliwienia działalności znaczącej grupie polskich przedsiębiorców, prowadzących działalność transgranicznie, a także nie może dyskryminować ani uderzać w podstawy finansowe oraz rodzinne osób zdrowych, chcących (z zachowaniem wszelkich środków ostrożności) wykonywać swoją pracę.

Prezes Zarządu SAZ

Iwona Szmitkowska